

ROZSUDEK SOUDU (prvního senátu)

27. září 2005 *

Ve věci T-123/04,

Cargo Partner AG, se sídlem ve Fischamend (Rakousko), zastoupená
M. Wolnerem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM),
zastoupenému G. Schneiderem, jako zmocněncem,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 26. ledna 2004 (věc R 346/2003-1) týkajícímu se přihlášky slovního označení CARGO PARTNER k zápisu jako ochranné známky Společenství,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (první senát),

ve složení J. D. Cooke, předseda, R. García-Valdecasas a V. Trstenjak, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 31. března 2004,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě OHIM došlému kanceláři Soudu dne 9. července 2004,

po jednání konaném dne 9. března 2005,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Dne 14. května 2002 Cargo Partner AG podala u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

- 2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení CARGO PARTNER.

- 3 Služby, pro které byl zápis ochranné známky požadován, spadají do tříd 36 a 39 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu:

— třída 36: „Pojištění“;

— třída 39: „Doprava; balení a skladování zboží; organizování cest“.

- 4 Rozhodnutím ze dne 19. března 2003 průzkumový referent podle čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94 zamítl přihlášku k zápisu pro služby dopravy, balení a skladování zboží obsažené ve třídě 39 z důvodu nedostatku rozlišovací způsobilosti a z důvodu popisné povahy dotčeného slovního označení.

- 5 Dne 19. května 2003 žalobkyně na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 podala k OHIM odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta, pokud jde o zamítnutí zapsat ochrannou známku pro služby uvedené v bodě 3 výše.

- 6 Rozhodnutím ze dne 26. ledna 2004 vydaným ve věci R 346/2003-1 (dále jen „napadené rozhodnutí“), první odvolací senát OHIM zamítl odvolání z důvodu, že přihlašovaná ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, a potvrdil tak rozhodnutí průzkumového referenta ze dne 19. března 2003.

- 7 V rámci posouzení rozlišovací způsobilosti slovního označení CARGO PARTNER odvolací senát poznamenal, že cílovou veřejností je anglicky mluvící veřejnost jako celek.

- 8 V podstatě usoudil, že výrazy „cargo“ a „partner“ vzhledem ke svému významu v angličtině postrádají rozlišovací způsobilost ve vztahu k seznamu dotčených služeb sestávajících jak ze služeb dopravy, tak ze souvisejících služeb, například balení a skladování zboží. Usoudil, že anglický výraz „cargo partner“ lze přeložit do němčiny jako „Frachtpartner“ nebo „Transportpartner“ a že jeho tvorba je v souladu s gramatickými pravidly anglického jazyka.

- 9 Odvolací senát dále odkázal na internetovou stránku a zdůraznil, že označení CARGO PARTNER je již používáno pro označení partnerů v oblasti nákladní dopravy. Doplnil, že je bezvýznamné, že žádný odborný slovník dosud tento výraz nezahrnuje.
- 10 Odvolací senát usoudil, že žádná skutečnost neumožňuje tvrdit, že označení CARGO PARTNER jako celek a posuzované ve vztahu k dotčeným službám představuje více než souhrn prvků, ze kterých se skládá. Dospěl k závěru, že uvedené označení postrádá minimální požadovaný stupeň rozlišovací způsobilosti pro účely zápisu, a že tedy nemůže být zapsáno na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Návrhy účastníků řízení

- 11 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:
- změnil napadené rozhodnutí v tom smyslu, že se zápis požadovaného označení připouští;

 - podpůrně, vrátil věc OHIM;

 - v každém případě přiznal žalobkyni náhradu jejích nákladů.

12 OHIM navrhuje, aby Soud:

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

K přípustnosti

13 OHIM na úvod uplatňuje tři námitky nepřípustnosti, dvě týkající se přípustnosti žaloby jako takové a třetí týkající se přípustnosti prvního bodu návrhů žaloby. Žalobkyně má naopak za to, že její žaloba je přípustná.

K první námitce nepřípustnosti

Argumenty účastníků řízení

14 OHIM vyvozuje nepřípustnost žaloby z důvodu, že zastupování žalobkyně není v souladu s článkem 19 statutu Soudního dvora. Připomíná, že na základě tohoto ustanovení jiné strany než členské státy a orgány musejí být zastoupeny advokátem oprávněným k výkonu advokacie podle práva některého členského státu. Podle žaloby je žalobkyně zastoupena společností s ručením omezeným Gassauer-Fleissner

Rechtsanwälte. Tento údaj na žalobě je však doprovázen podpisem, který nelze identifikovat jako podpis odpovídající jménům Gassauer nebo Fleissner.

- 15 Ve své odpovědi OHIM uznává, že právnická osoba může být rovněž oprávněna k výkonu advokacie prostřednictvím svých společníků oprávněných k tomu, aby ji zastupovali. OHIM nicméně tvrdí, že zastupování účastníka řízení právnickou osobou není za podmínek projednávaného případu v souladu s článkem 19 statutu Soudního dvora. Na jednání OHIM uvedl, že zastupování před Soudem musí být prováděno fyzickou osobou, zatímco žalobkyně zastupováním pověřila právnickou osobu.
- 16 OHIM krom toho tvrdí, že spis neobsahuje žádný seznam společníků oprávněných zastupovat Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte. Uplatňuje, že ačkoliv dokument potvrzuje oprávnění jistého Michaela Wolnera, tato osoba není uvedena jako zástupce ani na plné moci doručené žalobkyní, ani na žalobě samé. Krom toho nebyl předložen žádný výpis z obchodního rejstříku týkající se Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte.
- 17 OHIM z toho vyvozuje, že v okamžiku podání žaloby oprávnění advokátů žalobkyně zastupovat ji před soudy Společenství nebylo prokázáno, což představuje porušení podstatných náležitostí a znamená nepřipustnost této žaloby.

Závěry Soudu

- 18 Jak vyplývá z čl. 19 třetího a čtvrtého pododstavce statutu Soudního dvora použitelného na řízení před Soudem na základě čl. 53 prvního pododstavce téhož

statutu, pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o EHP, může platně provádět procesní úkony před Soudem na účet jiných účastníků řízení než států a orgánů [usnesení Soudu dne 24. února 2000, FTA a další v. Rada, T-37/98, Recueil, s. II-373, bod 20, a ze dne 9. září 2004, Alto de Casablanca v. OHIM – Bodegas Chivite (VERAMONTE), T-14/04, Sb. rozh. s. II-3077, bod 9].

- 19 Z čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, rovněž použitelného na řízení před Soudem na základě výše uvedeného článku 53, vyplývá, že žaloba musí být podepsána osobou oprávněnou zastupovat žalobkyni v souladu s článkem 19 statutu Soudního dvora (výše uvedené usnesení FTA a další v. Rada, body 21 a 22). Krom toho čl. 43 odst. 1 první pododstavec jednacího řádu Soudu vyžaduje, aby podpis zmocněnce nebo advokáta pověřeného účastníkem řízení byl obsažen na originále každého podání. Vlastnoruční podpis advokáta nebo zmocněnce zastupujícího účastníka řízení na originále každého procesního aktu je totiž jediným prostředkem, který umožňuje se ujistit, že odpovědnost za takový akt nese osoba oprávněná zastupovat účastníka řízení před soudy Společenství v souladu s článkem 19 statutu Soudního dvora (výše uvedené usnesení FTA a další v. Rada, body 23 a 26).
- 20 Jak vyplývá z příloh žaloby, Vídeňská advokátní komora potvrdila, že Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte je zapsána na seznamu společností vykonávajících povolání advokáta a je oprávněna vykonávat prostřednictvím svých společníků pověřených k tomu, aby ji zastupovali, povolání advokáta v Rakousku a vystupovat před všemi rakouskými soudy.
- 21 Krom toho na rozdíl od toho, co tvrdí OHIM, v hlavičce žaloby se nachází seznam společníků Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte, mezi nimiž se nachází jméno Michael Wolner. Jak vyplývá ze spisu, tato osoba je zapsána jako advokát u Vídeňské advokátní komory.

- 22 Z toho vyplývá, že Gassauer-Fleissner Rechtsanwälte může, zejména prostřednictvím Michaela Wolnera, vykonávat povolání advokáta a vystupovat před rakouskými soudy.
- 23 Krom toho v odpověď na otázku položenou Soudem M. Wolner faxem doručeným Soudu dne 27. října 2004 potvrdil, že podpis nacházející se na dokumentech podaných žalobkyní je jeho.
- 24 Za těchto okolností musí být první námitka nepřijatelnosti vznesená OHIM zamítnuta.

Ke druhé námitce přípustnosti

Argumenty účastníků řízení

- 25 OHIM zdůrazňuje, že žaloba nesplňuje podmínky článku 44 jednacího řádu z důvodu stručnosti popisu žalobních důvodů uplatňovaných žalobkyní, který se omezuje na tvrzení opaku toho, k čemu dospěl odvolací senát. OHIM připomíná, že podle judikatury Soudu se nestačí dovolávat porušení práva. Je totiž třeba podložit takové tvrzení právními nebo skutkovými argumenty (rozsudky Soudu ze dne 7. července 1994, Dunlop Slazenger v. Komise, T-43/92, Recueil, s. II-441, bod 184, a ze dne 14. července 1994, Parker Pen v. Komise, T-77/92, Recueil, s. II-549, body 99 a 100). Krom toho OHIM na jednání uplatnil, že žalobkyně na podporu této žaloby uvedla stejné argumenty jako ty, které uplatnila před OHIM.

Závěry Soudu

- 26 Podle článku 21 statutu Soudního dvora a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu musí každá žaloba obsahovat stručný popis žalobních důvodů a tento údaj musí být dostatečně jasný a přesný, aby umožnil žalovanému připravit si svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě. Totéž platí pro každý návrh, který musí být doprovázen žalobními důvody a argumenty umožňujícími jak žalovanému, tak soudci, aby posoudili jejich opodstatněnost (výše uvedený rozsudek *Dunlop Slazenger v. Komise*, bod 183).
- 27 Pro zaručení právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je k tomu, aby byla žaloba přípustná, třeba, aby podstatné skutkové a právní okolnosti, o které se tato žaloba opírá, vyplývaly přinejmenším povšechně, ale koherentně a srozumitelně, ze znění žaloby samotné (rozsudek Soudu ze dne 18. září 1996, *Asia Motor France a další v. Komise*, T-387/94, Recueil, s. II-961, bod 106, a usnesení Soudu ze dne 29. listopadu 1993, *Koelman v. Komise*, T-56/92, Recueil, s. II-1267, bod 21).
- 28 V této věci žaloba splňuje podmínky článku 21 statutu Soudního dvora použitelného na řízení před Soudem na základě čl. 53 prvního pododstavce tohoto statutu a čl. 44 odst. 1 písm. c) jednacího řádu. Žalobkyně totiž zamýšlí napadnout posouzení odvolacího senátu, podle něhož slovní označení, jehož zápis je požadován, postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Ačkoliv je popis skutečností na podporu žaloby stručný, stačí k tomu, aby Soudu umožnil identifikovat argumenty představující právní a skutkový základ žaloby.
- 29 Skutečnost, že jsou zcela nebo částečně zopakovány argumenty již dovolávané před OHIM a není na ně pouze odkázáno, nemůže zakládat porušení článku 21 statutu

Soudního dvora a článku 44 jednacího řádu. Pokud totiž žalobce zpochybňuje výklad nebo použití práva Společenství učiněné OHIM, právní otázky zkoumané OHIM mohou být v řízení před Soudem znovu projednány. Toto patří do soudního přezkumu, kterému jsou podrobena rozhodnutí OHIM na základě článku 63 nařízení č. 40/94, podle něhož žalobu proti rozhodnutím odvolacích senátů lze podat zejména pro porušení Smlouvy, tohoto nařízení nebo prováděcích předpisů.

30 Druhá námitka nepřipustnosti vznesená OHIM musí být tedy zamítnuta.

Ke třetí námitce nepřipustnosti

Argumenty účastníků řízení

31 OHIM má za to, že žaloba je nepřipustná v rozsahu, ve kterém žalobkyně navrhuje změnu napadeného rozhodnutí za účelem zápisu označení CARGO PARTNER jako ochranné známky. Soud totiž nemůže připustit zápis přihlašované ochranné známky. Jednak z článku 233 ES a z čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94, jakož i z judikatury vyplývá, že OHIM je povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí soudů Společenství [rozsudek Soudu ze dne 8. července 1999, Procter & Gamble v. OHIM (BABY-DRY), T-163/98, Recueil, s. II-2383, bod 53]. Krom toho následující fází v řízení o zápisu ochranné známky Společenství není zápis přihlašované ochranné známky, ale zveřejnění přihlášky v souladu s článkem 40 nařízení č. 40/94.

Závěry Soudu

- 32 Podle čl. 63 odst. 6 nařízení č. 40/94 je OHIM povinen provést nezbytná opatření, aby vyhověl rozhodnutí soudce Společenství. Soudu tedy nenáleží ukládat OHIM příkaz. OHIM totiž přísluší vyvodit důsledky z výroku a odůvodnění rozsudku Soudu, pokud má Soud za to, že žalobní důvody žalobkyně jsou opodstatněné. Návrh směřující k tomu, aby Soud přikázal pokračovat v řízení o zápisu, je tedy nepřipustný [rozsudky Soudu ze dne 31. ledna 2001, Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld v. OHIM (Giroform), T-331/99, Recueil, s. II-433, bod 33, a ze dne 27. února 2002, Eurocool Logistik v. OHIM (EUROCOOL), T-34/00, Recueil, s. II-683, bod 12].
- 33 Žalobkyně nicméně tím, že ve druhém bodě návrhů podpůrně navrhuje vrácení věci OHIM, konkludentně navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí.
- 34 Krom toho, pokud navzdory formulaci návrhů žaloby ze žaloby jasně vyplývá, že žalobkyně v podstatě navrhuje zrušení napadeného rozhodnutí, žaloba musí být považována za přípustnou (rozsudek Soudu ze dne 27. června 1995, PIA HiFi v. Komise, T-169/94, Recueil, s. II-1735, bod 17, a usnesení Soudu ze dne 19. června 1995, Kik v. Rada a Komise, T-107/94, Recueil, s. II-1717, body 30 a 32).
- 35 V projednávaném případě je namístě usoudit s ohledem na obsah argumentace, kterou žalobkyně rozvíjí na podporu svých návrhů, že tyto návrhy směřují ve skutečnosti ke zrušení napadeného rozhodnutí. Žalobkyně ve své žalobě totiž uvádí argumenty směřující k prokázání protiprávnosti zamítnutí zápisu slovního označení CARGO PARTNER.

36 Jelikož žaloba musí být vykládána v tomto smyslu, je tedy přípustná.

K věci samé

37 Žalobkyně zakládá svou žalobu na dvou žalobních důvodech, přičemž první vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 a druhý z porušení zásady zákazu diskriminace.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

38 Žalobkyně připomíná, že podle rozsudku Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM (C-383/99 P, Recueil, s. I-6251) každá vnímatelná odchylka ve formulaci slovního označení, jehož zápis je požadován, ve vztahu k terminologii užívané v běžném jazyce dotčené kategorie spotřebitelů k označení výrobku nebo služby nebo jejich základních vlastností může tomuto označení propůjčit rozlišovací způsobilost, která umožňuje, aby bylo zapsáno jako ochranná známka Společenství. Žalobkyně doplňuje, že pokud ze samotné složeniny dvou slov, přinejmenším asociací nebo náznakem, vyplývají různé významy, označení je zbaveno veškeré popisné funkce [rozsudek Soudu ze dne 31. ledna 2001, Wrigley v. OHIM (DOUBLEMINT), T-193/99, Recueil, s. II-417]. Mimoto pokud slovní složenina vede k vytvoření prostoru pro sugestivní účinek označení, stačí to k tomu,

aby tomuto označení byla propůjčena rozlišovací způsobilost. Žalobkyně se v tomto ohledu dovolává rozsudku Soudu ze dne 5. dubna 2001, *Bank für Arbeit und Wirtschaft v. OHIM (EASYBANK)* (T-87/00, Recueil, s. II-1259).

39 Žalobkyně rovněž připomíná, že pokud si cílová veřejnost může slovo snadno a okamžitě zapamatovat, je toto slovo jako celek vybaveno inherentní způsobilostí být touto veřejností pochopeno jako rozlišující označení. Není nezbytné, aby slovo vykazovalo obzvláště originální nebo viditelný přídavný prvek fantazie. Ochranná známka se zakládá pouze na způsobilosti odlišovat výrobky nebo služby na trhu od výrobků nebo služeb stejného druhu nabízených konkurenty (výše uvedený rozsudek EUROCOOL).

40 Žalobkyně uplatňuje, že v projednávaném případě název „cargo partner“ je zcela nezvyklý, a tudíž schopný individualizovat služby, které žalobkyně poskytuje. Toto tvrzení zakládá v zásadě na třech následujících argumentech. Zaprvé k popisu dotčených služeb se nebude obvykle užívat označení CARGO PARTNER, ale „your partner for cargo“ nebo podobná vyjádření. Z tohoto důvodu dotčený název je již veřejností vnímán jako název individualizující služby poskytované žalobkyní. Zadruhé, je-li slovo „partner“ užíváno ve vztahu k podniku, veřejnost by očekávala jeho užití v množném čísle. Ostatně, jak to žalobkyně tvrdila na jednání, slovo „partner“ v projednávaném případě neoznačuje způsob organizace podniku, ale zvláštní vztah s klientelou. Zatřetí je název „cargo partner“ obsažen ve firmě žalobkyně a již po řadu let je schopen odlišit ji od jejích konkurentů.

41 OHIM připomíná, že ochranná známka postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud není schopna charakterizovat výrobky nebo služby podle jejich obchodního původu. O tento příklad se obvykle jedná, pokud se ochranná známka omezuje na to, že charakterizuje druh výrobků nebo služeb nebo na to, že popisuje jejich vlastnosti.

- 42 OHIM zdůrazňuje, že žalobkyně nevyvrací konstatování odvolacího senátu v bodě 19 napadeného rozhodnutí, podle něhož je označení CARGO PARTNER užíváno podniky pro označení obchodních partnerů v oblasti nákladní dopravy. Podle OHIM bylo toto tvrzení podloženo odkazem na internetovou stránku v napadeném rozhodnutí a může být podloženo dalšími příklady, jakými jsou sdělení Air France, která se představuje jako „cargo partner“ pro dvě výstavy Picassa v Indii, a sdělení Cargo Counts, pobočky společnosti Lufthansa, podle něhož je novým „cargo partnerem“ letiště ve Frankfurtu.
- 43 Podle OHIM tvrzení žalobkyně, podle kterého není v obchodním styku užíván termín „partner“ v jednotném čísle, ale „partners“ v množném čísle, není nijak prokázáno a je zjevně chybné.

Závěry Soudu

- 44 Podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost“. Krom toho čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 stanoví, že „odstavec 1 se použije, i když důvody k zamítnutí existují jen v části Společenství“.
- 45 Z čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 vyplývá, že k tomu, aby důvod pro zamítnutí definovaný v tomto článku nebyl použitelný, stačí minimální rozlišovací způsobilost (výše uvedený rozsudek EUROCOOL, bod 39).

- 46 Nedostatek rozlišovací způsobilosti nemůže vyplývat z pouhého konstatování, že dotčenému označení chybí přídatný prvek fantazie nebo že nemá neobvyklý aspekt či aspekt upoutávající pozornost (výše uvedený rozsudek EASYBANK, bod 39).
- 47 Rozlišovací způsobilost ochranné známky ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 znamená, že taková ochranná známka umožňuje identifikovat výrobek nebo službu, pro které je zápis požadován, jako pocházející od určitého podniku, a tudíž odlišit tento výrobek nebo službu od výrobků a služeb jiných podniků, a v důsledku toho je schopná plnit hlavní funkci ochranné známky (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2004, OHIM v. Erpo Möbelwerk, C-64/02 P, Sb. rozh. s. I-10031, bod 42 a uvedená judikatura).
- 48 Rozlišovací způsobilost ochranné známky může být posuzována pouze ve vztahu k výrobkům a službám, pro které je požadován zápis, a jednak ve vztahu k tomu, jak ji vnímá relevantní veřejnost [výše uvedený rozsudek OHIM v. Erpo Möbelwerk, bod 43, rozsudky Soudu ze dne 3. července 2003, Best Buy Concepts v. OHIM (BEST BUY), T-122/01, Recueil, s. II-2235, bod 22; ze dne 3. prosince 2003, Nestlé Waters France v. OHIM (Tvar láhve), T-305/02, Recueil, s. II-5207, bod 29, a ze dne 10. listopadu 2004, Storck v. OHIM (Obal bonbónu), T-402/02, Sb. rozh. s. II-3849, bod 48].
- 49 Pro posouzení schopnosti slovního označení vykazat rozlišovací způsobilost je na něj třeba nahlížet z hlediska spotřebitele jazyka uvedeného označení (výše uvedený rozsudek Procter & Gamble v. OHIM, bod 42).
- 50 V projednávaném případě je namístě uvést, že jelikož dotčenými službami jsou doprava, jakož i balení a skladování výrobků, cílovou veřejnost tvoří anglicky mluvící veřejnost jako celek, jak odvolací senát správně usoudil v napadeném rozhodnutí.

- 51 Z hlediska anglického jazyka se označení CARGO PARTNER neodchyluje od gramatických pravidel tohoto jazyka, a tudíž není ve své struktuře nezvyklé.
- 52 Slovo partner se používá v různých souvislostech, včetně oblasti poskytování služeb, pro popis vztahů sdružování nebo partnerství a evokuje v tomto ohledu kladné konotace, jako jsou spolehlivost a stálost [rozsudek Soudu ze dne 8. července 2004, MLP Finanzdienstleistungen v. OHIM (bestpartner), T-270/02, Sb. rozh. s. II-2837, bod 23].
- 53 Výraz „cargo“ znamená, že dotčenými službami jsou nákladní doprava, jakož i balení a skladování výrobků.
- 54 Je třeba konstatovat, že výrazy „cargo“ a „partner“ jsou druhovými slovy, která tedy nejsou schopna odlišit služby žalobkyně od služeb jiných podniků.
- 55 Pokud jde o ochranné známky složené ze slov, jako je ochranná známka, která je předmětem tohoto sporu, nedostatek rozlišovací způsobilosti musí být konstatován nejen pro každý pojem posouzený samostatně, ale rovněž pro celek, který tvoří. Každá vnímatelná odchylka ve formulaci označení, jehož zápis je požadován, ve vztahu k terminologii užívané v běžném jazyce dotčené kategorie spotřebitelů k označení výrobku nebo služby nebo jejich základních vlastností může tomuto označení propůjčit rozlišovací způsobilost, která mu umožní, aby bylo zapsáno jako ochranná známka (výše uvedený rozsudek Procter & Gamble v. OHIM, bod 40).

- 56 V tomto případě neexistují skutečnosti naznačující, že v angličtině výraz „cargo partner“ má v běžné mluvě dodatečný význam ve vztahu k významu partnera nabízejícího služby dopravy, balení a skladování výrobků. Ve vztahu k výrazům, které jej tvoří, označení CARGO PARTNER nevykazuje žádnou dodatečnou vlastnost, která by označení v jeho celku učinila schopným odlišit služby žalobkyně od služeb jiných podniků u relevantní veřejnosti.
- 57 Je pravda, že žalobkyně má sídlo v německy mluvící zemi, Rakousku. Nicméně jelikož k tomu, aby byl zápis ochranné známky zamítnut, stačí, že důvody k zamítnutí existují v části Společenství, je nutno konstatovat, že pokud je zjištěno, že důvod k zamítnutí existuje v anglicky mluvící části Společenství, případná existence tohoto důvodu rovněž v dalších částech Společenství nemá vliv na výsledek tohoto sporu (výše uvedený rozsudek bestpartner, bod 21).
- 58 Je ostatně třeba jen pro úplnost uvést, že dvě slova „cargo“ a „partner“ mohou být také použita v němčině v podstatě se stejným významem jako v angličtině.
- 59 Z toho vyplývá, že označení CARGO PARTNER z pohledu relevantní veřejnosti postrádá rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o služby dopravy, jakož i balení a skladování zboží.

- 60 Pokud jde o okolnost dovolávanou žalobkyní, podle které je název CARGO PARTNER obsažen v její firmě, tato okolnost nemůže zpochybnit doposud učiněná posouzení.
- 61 Z předcházejících úvah vyplývá, že žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 nelze vyhovět.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení zásady zákazu diskriminace

Argumenty účastníků řízení

- 62 Svým druhým žalobním důvodem žalobkyně v podstatě uplatňuje, že odvolací senát nerespektoval rozhodovací praxi OHIM tím, že použil na její přihlášku k zápisu značně přísnější kritérium než v případě ostatních přihlašovatelů, a to za porušení zásady zákazu diskriminace. V tomto ohledu se dovolává zápisu označení Finishing Partner, Partner Marketing, Partner Store, YOUR CULINARY PARTNER, INHOUSE-OUTSOURCING, TRANSEUROPA, alltravel, MEGATOURS, Data Intelligence Group jako ochranné známky. Podle žalobkyně tyto ochranné známky, především Finishing Partner, nevykazují rozdíl ve vztahu k označení CARGO PARTNER. Praxe OHIM ve věcech zápisu tedy hovoří ve prospěch zápisu označení CARGO PARTNER jako ochranné známky Společenství.
- 63 Na jednání žalobkyně uplatnila, že tento případ se liší od věci, ve které byl vydán výše uvedený rozsudek bestpartner, ve třech ohledech. Zaprvé v této věci byla cílem specializovaná veřejnost, zatímco v projednávaném případě je cílová veřejnost tvořena průměrnými spotřebiteli. Zadruhé je best partner především slogan, což

CARGO PARTNER není. Zatřetí, pokud je slovo „best“ označením kvality dotčeného podniku, o tento případ se u slova „cargo“ nejedná.

- 64 OHIM připouští, že účastníci řízení před OHIM právem očekávají, že srovnatelné skutečnosti budou mít za výsledek srovnatelná rozhodnutí. Nicméně má za to, že je třeba odlišit toto očekávání od otázky, zda se účastníci řízení mohou účinně dovolávat výsledku paralelních řízení, pokud průzkumový referent OHIM a odvolací senát po zohlednění dotčených okolností dospějí v jiném případě k výsledku, který není v souladu, nebo ne zcela v souladu, s prvním rozhodnutím.
- 65 Podle OHIM žalobkyně nijak nevysvětluje, čím jsou předcházející rozhodnutí OHIM, která uvádí, srovnatelná se situací v projednávaném případě.
- 66 OHIM krom toho uvádí, že i kdyby se skutečně jednalo o srovnatelné případy, jeho dřívější rozhodnutí nemají závazný právní účinek. V tomto ohledu odkazuje na rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE) (T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 66), podle něhož legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 40/94 tak, jak je vykládáno soudem Společenství, a nikoli na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů.
- 67 OHIM z toho vyvozuje, že pokud dřívější rozhodnutí byla v rozporu s právem, nemohou nijak odůvodnit nové rozhodnutí v rozporu s právem. Pokud jsou naopak v souladu s právem a týkají-li se skutečně případů srovnatelných s případem

dotčeným v napadeném rozhodnutí, toto rozhodnutí může být zrušeno pouze z důvodu nesprávného použití nařízení č. 40/94, a nikoliv z důvodu porušení zásady zákazu diskriminace.

Závěry Soudu

- 68 Stačí připomenout, že i když skutkové a právní důvody obsažené v dřívějším rozhodnutí mohou představovat argumenty na podporu žalobního důvodu vycházejícího z porušení ustanovení nařízení č. 40/94, nic to nemění na tom, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výlučně na základě tohoto nařízení tak, jak je vykládáno soudem Společenství, a nikoliv na základě dřívější rozhodovací praxe odvolacích senátů (výše uvedený rozsudek STREAMSERVE, body 66 a 69).
- 69 Existují totiž dva předpoklady. Jestliže odvolací senát tím, že v dřívější věci připustil způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství, použil správně relevantní ustanovení nařízení č. 40/94 a jestliže v pozdější věci srovnatelné s první věcí přijal opačné rozhodnutí, soud Společenství bude nucen zrušit toto rozhodnutí z důvodu porušení relevantních ustanovení nařízení č. 40/94. Za tohoto prvního předpokladu není tedy žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace relevantní (výše uvedený rozsudek STREAMSERVE, bod 67).
- 70 Naopak, jestliže odvolací senát tím, že připustil v dřívější věci způsobilost označení k zápisu jako ochranné známky Společenství, se dopustil nesprávného právního posouzení a jestliže v pozdější věci srovnatelné s první věcí přijal opačné rozhodnutí, není možné se účinně dovolávat prvního rozhodnutí na podporu návrhu na zrušení

tohoto posledního rozhodnutí. Z judikatury Soudního dvora totiž vyplývá, že zásady rovného zacházení se lze dovolávat pouze v rámci dodržení legality (rozsudky Soudního dvora ze dne 13. července 1972, Besnard a další v. Komise, 55/71 až 76/71, 86/71, 87/71 a 95/71, Recueil, s. 543, bod 39, a Soudu ze dne 28. září 1993, Magdalena Fernández v. Komise, T-90/92, Recueil, s. II-971, bod 38) a že se nikdo nemůže dovolávat ve svůj prospěch protiprávnosti spáchané ve prospěch jiného (rozsudky Soudního dvora ze dne 9. října 1984, Witte v. Parlament, 188/83, Recueil, s. 3465, bod 15, a Soudu ze dne 22. února 2000, Rose v. Komise, T-22/99, RecFP, s. I-A-27 a II-115, bod 39). Za tohoto druhého předpokladu není tedy žalobní důvod vycházející z porušení zásady zákazu diskriminace rovněž relevantní (výše uvedený rozsudek STREAMSERVE, bod 67).

- 71 Z toho vyplývá, že žalobní důvod týkající se údajného nerespektování rozhodovací praxe OHIM není relevantní.
- 72 Z předcházejícího vyplývá, že jelikož žádný ze vznesených žalobních důvodů nebyl přijat, tato žaloba směřující ke zrušení napadeného rozhodnutí musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

K nákladům řízení

- 73 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů vynaložených OHIM, v souladu s jeho návrhy.

Z těchto důvodů

Soud (první senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**

- 2) **Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Cooke

García-Valdecasas

Trstenjak

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 27. září 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

Předseda

H. Jung

J. D. Cooke